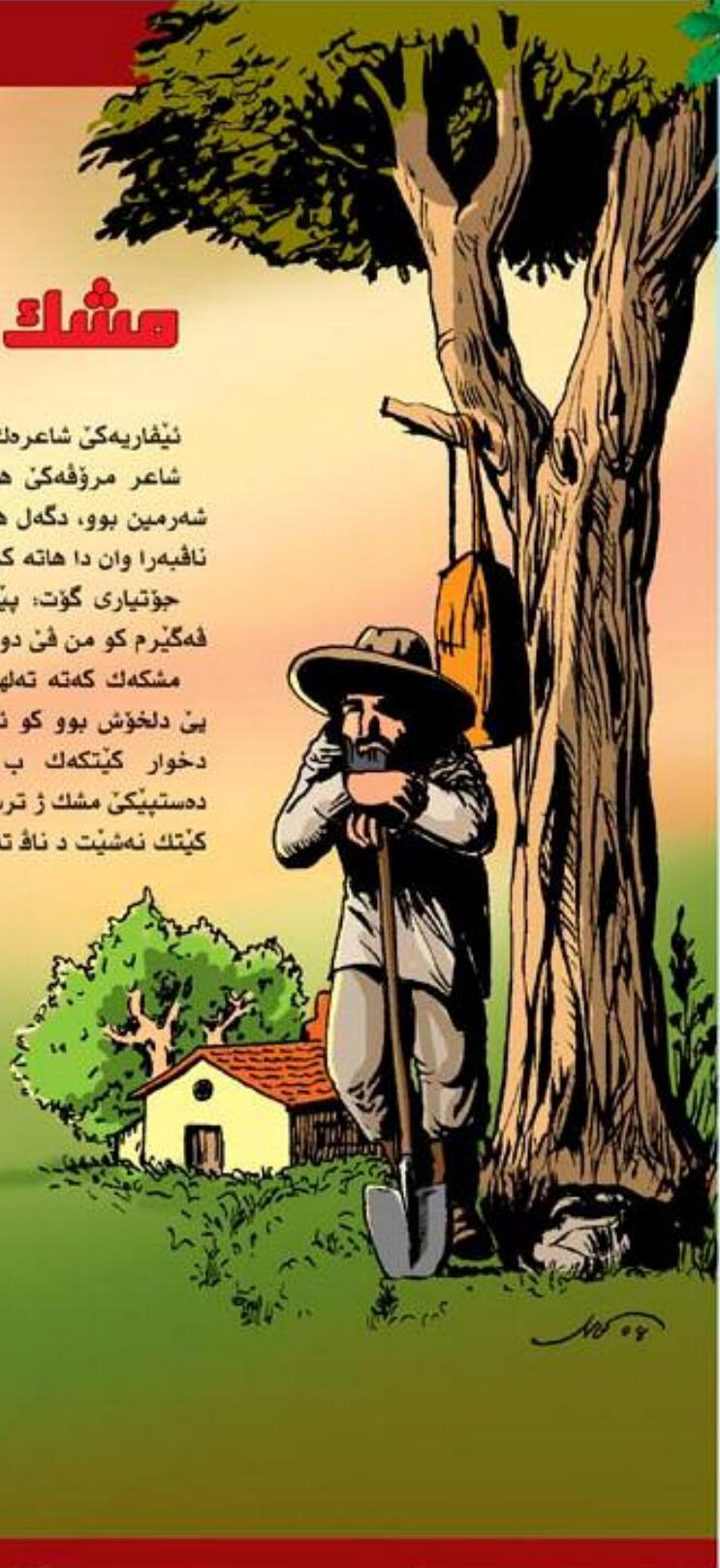

مشک و کیتک

نیفاریه‌کن شاعردا راستی جوئیاره‌کی هات.
شاعر مرؤفه‌کن هشک بیو، جوئیار ژی بین
شهرمین بیو، دگه‌ل هندی ژی نه سوحبه‌ته د
ناقبه‌را وان دا هاته کرن:
جوئیاری گوت: پیله نهز جیروکه‌کن بیو ته
فه‌گیرم کو من فن دویماهین بهیستیه.
مشکهک که‌ته تمله‌کن و ل وی دهمن مشک
بین دلخوش بیو کو نه و پارجا په‌نیری دیس و
دخوار کیتکهک ب ره خ فه راوه‌ستیا. ل
دهستپیکن مشک ژ ترسا دا لمزی، پاشی زانی کو
کیتک نهشت د ناده تمله‌ن دا وی بخوت.

کیتکن گوت: "نهو دانی دویماهین بمو ته
خواری هه فال!"

مشکی بهرسف دا، "من رحه کاب ته نن همه.
که واته دی جاره کن ب ته نن ژی مرم. لی تو دی
ج که؟ من یا زانی ته حهفت رح هه نه مانه
دقیا تو حهفت جاران ژی بمیری؟"
پاش جو تیاری بهری خو دا شاعری و گوت:

"ما ثمه نه چیزکه کا سهیره؟!"
شاعری بهرسفا وی نهدا، ژی دورر کهفت و د
دلن خو دا گوت: "ب راستی ژی مه حهفت رح
هه نه. دقیا حهفت جاران ژی بمیرین. چیدبیت
دا گهله ک باشتر بیت نه گهر مه ژی رحه کاب
ته نن هه با و نهو ژی که تبا ته له کن. رحا
مشکه کی دگه ل پارچه یه کا په نیری و دک دانی
دویماهین. د سه رهندی را ژی ما نه نه
خرزمین شیرین بیابان و ریلا ینه!"